

عنوان مقاله:

شهادت کذب در نظام های کیفری ایران، انگلستان و ویلز

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

امیر اعتمادی - عضو مدعو گروه حقوق جزایی و جرم شناسی دانشکدهگان فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران.

مهران زالی پور مداب - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.

خلاصه مقاله:

ادای گواهی، نقشی مهم در اثبات جرائم در نظام های کیفری مختلف ایفا می کند؛ ولی اعتبار این دلیل اثبات نزد مراجع قضایی بستگی به میزان پابندی اعضای جوامع به اصول دینی/اخلاقی، به ویژه راست گویی دارد. براین اساس، دستگاه عدالت کیفری باید در راستای دادرسی عادلانه، سازوکارهای مقابله با شهادت کذب را به کار گیرد. در نظام کیفری ایران، اگرچه شهادت کذب، به عنوان جرمی تعزیری پیش بینی گردیده، قلمرو آن به ادای گواهی دروغ نزد مقامات رسمی دادگاه محدود شده است و تفکیکی بین حالت هایی که شهادت کذب در حکم دادگاه تاثیرگذار باشد یا نباشد، یا اینکه شاهد با ادای گواهی دروغ منفعت مالی کسب کند یا نکند، نشده است؛ ولی در نظام کیفری انگلستان و ویلز، شهادت دروغ اصولاً مستلزم این است که گواه مبادرت به اظهار کذبی کند که در رسیدگی قضایی اساسی است؛ رویکردی که برخی اختلاف ها را در آرای دادگاه های انگلستان و ویلز از حیث لزوم تاثیرگذاری اظهار موردنظر در سرنوشت پرونده دامن زده است. بنابراین، این نوشتار با روشی تطبیقی مقایسه ای درصدد آشکارسازی جنبه های مثبت و منفی نظام های حقوقی گفته شده است و از این رهگذر، راهکارهایی نظیر تشدید مجازات تعزیری شهادت کذب در صورت تاثیرگذاری بر رای مرجع قضایی را به قانون گذار ایرانی پیشنهاد بدهد.

کلمات کلیدی:

شاهد، اظهار دروغ، گواهی، شهادت کذب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1508456>

